

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-3-79-6>

УДК 338.48

Касій Л.В.

Самбірський технікум економіки та інформатики

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКОГО (ЗЕЛЕНОГО) ТУРИЗМУ ЛЬВІВЩИНИ

Анотація. У статті розглянуті питання вирішення ряду економічних, організаційних, соціальних, правових проблем, які мають сприяти піднесенню сфери сільського (зеленого) туризму на Львівщині. Туризм здатний створити передумови для економічного підйому Львівського регіону, збільшення зайнятості населення, стати доступним для всіх верств населення незалежно від рівня доходу і більш повного задоволення потреб громадян у відпочинку. Проведений аналіз виявив нагальну необхідність проведення наукових досліджень щодо формування організаційно-економічного механізму управління розвитком сільського (зеленого) туризму на Львівщині. Забезпечення ефективних організаційно-економічних умов розвитку сільського (зеленого) туризму в регіоні досягається шляхом вирішення задач державної політики в області регулювання сільського туризму. Автором обґрунтовано, що для формування механізму розвитку сільського (зеленого) туризму потрібно докласти зусиль органам місцевого самоврядування, аби звести в одну систему усіх суб'єктів, які мають бачення та бажання розвивати даний напрямок туризму. Кожен учасник механізму управління розвитком сільського (зеленого) туризму має відчувати відповідальність за системний та постійний характер даного виду туризму, забезпечення дієвості комунікативного процесу. Таким чином, сільське населення активізується, виявить бажання співпрацювати в сфері сільського (зеленого) туризму, і регіон отримає нові можливості економічного зростання.

Ключові слова: сільський (зелений) туризм, економіка, організація, механізм, менеджмент, підприємства, ефективність.

Kasiy Lesia

Sambir College of Economics and Informatics

FORMATION OF ORGANIZATION AND ECONOMIC MECHANISM OF MANAGEMENT OF RURAL (GREEN) TOURISM LVIV REGION

Summary. The article deals with the solution of a number of economic, organizational, social and legal problems that should contribute to the promotion of rural (green) tourism in Lviv region. Tourism is able to create the preconditions for the economic recovery of the Lviv region, increase employment, make it accessible to all segments of the population, regardless of income level and more complete satisfaction of citizens' needs for rest. The analysis revealed the urgent need for scientific research on the formation of organizational and economic mechanism for managing the development of rural (green) tourism in Lviv region. Ensuring effective organizational and economic conditions for the development of rural (green) tourism in the region is achieved by solving the problems of state policy in the field of regulation of rural tourism. The author substantiates that in order to form a mechanism for the development of rural (green) tourism, efforts should be made by local self-government bodies to bring together all entities that have the vision and desire to develop this direction of tourism in one system. Rural (green) tourism enables farmers to improve the financial and economic condition of their families and their families, to obtain additional funds for expanding their main activity – agricultural production, to largely solve the problem of rising rural unemployment, to use idle resources, and to have cultural, cognitive and health and recreational value, which generally corresponds to the main potential functions of rural green tourism as a socio-economic phenomenon and type of entrepreneurial activity in the countryside. In the current market conditions of the region, it is necessary to develop a unified regional policy in the field of rural (green) tourism, to create a reliable statistical base of regional tourism resources, to ensure favorable conditions for their interaction. Each participant of the mechanism for managing the development of rural (green) tourism should feel responsible for the systematic and permanent nature of this type of tourism, ensuring the effectiveness of the communication process. Thus, the rural population will become more active, will want to cooperate in the field of rural (green) tourism, and the region will get new opportunities for economic growth.

Keywords: rural (green) tourism, economy, organization, mechanism, management, enterprises, efficiency.

Постановка проблеми. На ринку туризму сьогодні складні трансформаційні зміни та економічні реформування. Враховуючи те, що на Львівщині високу активність має сільське населення, саме сферу сільського (зеленого) туризму необхідно розглядати як один з напрямків підвищення рівня соціально-економічного розвитку. Найвний ресурсний потенціал не знаходить раціонального використання, а більшість вітчизняних та іноземних туристів зорієнтовані на традиційні види туризму: екскурсійний, лікувально-оздоровчий, історико-культурний та ін. Саме тому проблема розвитку сільського (зелено-

го) туризму Львівщини є актуальною, адже він активно розвивається в багатьох країнах Європи та світу. Варто зазначити, що стимулювання розвитку даного виду туризму також обумовлюється проблемою розширення господарської діяльності сільського населення, соціально-економічного розвитку регіону та актуалізує питання підвищення конкурентоспроможності регіонального туристичного продукту. Вирішення цієї проблеми можливе на основі вироблення єдиної регіональної політики в області сільського (зеленого) туризму, надійної статистичної бази регіональних туристичних ресурсів, забезпечення спри-

ягливих умов для їх взаємодії. Проблеми теоретичних та практичних завдань в сфері сільського (зеленого) туризму з урахуванням впливу організаційно-економічного механізму управління ще мало відображено в сучасних наукових дослідженнях. Актуальність і недостатня розробленість організаційних, економічних, соціальних аспектів і процесів формування регіонального сільського (зеленого туризму) в умовах ринкових перетворень зумовили вибір проблематики дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у розробку теорії і організації туристичної діяльності, дослідження в області розвитку, управління і становлення туризму та обґрунтування загальних підходів до визначення туризму як науки внесли М.А. Жукова, Е.А. Гаврилова, Н.А. Зайцева, Н.В. Королєв, Л.К. Коцюба, М. Верес Шомоші, С. Нагі, М.А. Шалімова та ін. В їх наукових розробках відтворено основні термінологічні поняття сфери туризму, обґрунтовано напрямки її використання, визначено фактори практичного застосування. На підставі вивчення першоджерел можна зробити висновок про те, що вітчизняні та зарубіжні вчені приділяють достатньо велику увагу розробці методичних підходів до забезпечення підприємств туризму організаційно-економічними механізмами з маркетингу, менеджменту, інноваційної діяльності. Проблематика розвитку сільського (зеленого) туризму для вітчизняної науки менш досліджена, проте вона перебуває в епіцентрі уваги багатьох науковців. Найбільший науковий інтерес становлять праці таких вчених, як П.В. Горішевський, С.М. Ілляшенко, А.В. Кулік, Т.І. Ткаченко, В.В. Гловацька, В.В. Бондар, В.О. Виноградова, В.Г. Дарчук, Л.П. Дяченко.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значну кількість наукових та практичних напрацювань спрямованих на розвиток сільського (зеленого)

туризму в Україні, залишається недостатньо дослідженими питання управління та організації підприємницької діяльності саме в сфері даного виду туризму, вирішенню яких і присвячена стаття. Дослідження побудоване на виконання завдання – формування організаційно-економічного механізму управління розвитком сільського (зеленого) туризму на Львівщині.

Мета статті: показати роль організаційно-економічного механізму управління зеленого (сільського) туризму в розвитку сільських територій Львівщини.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні дедалі частіше й дедалі активніше у Львівській області говорять про відкриття «зеленої» вулиці для зеленого (сільського) туризму. Карпатські села, особливо гірські і там, де обладнані гірськолижні спуски, з давніх-давен займаються цим домашнім видом бізнесу. Хоча має він швидше стихійний, самодіяльний характер, ніде ніким не узаконений. Нині цей вид туризму має різні назви: агротуризм, сільський, екологічний, еко-агротуризм, зелений та інші [1; 2]. Отже, даний вид туризму має необмежені можливості, а у науковців та практиків відсутній єдиний підхід до його тлумачення. Тому доцільно провести аналіз основних різновидів зеленого туризму (табл. 1).

Отже, розвиток сільського (зеленого) туризму в Україні охоплює широке коло туристично-рекреаційної діяльності. Кожен з названих видів туризму у таблиці 1 має на меті відпочинок в екологічно чистій сільській місцевості та максимальне наближення до природи без нанесення шкоди екосистемі, що визначає екологічну орієнтацію визначених видів туризму та використання матеріально-технічної бази і туристичних ресурсів сільських територій.

Багато наукових досліджень [5] опираючись на Закон України «Про туризм» пропонують розглядати зелений туризм як сукупність агрорекреаційного, сільського, екологічного та фермер-

Таблиця 1

Основні різновиди зеленого туризму

Вид туризму	Визначення
Агротуризм	Відпочинковий вид туризму, зосереджений на сільських територіях, який передбачає використання сільського (фермерського) господарства з метою рекреації чи активного залучення до традиційних форм господарювання. Форма сільського туризму, яка безпосередньо пов'язана з селянським (фермерським) господарством, що одночасно надає послуги з проживання та харчування, знайомства з сільськогосподарською діяльністю, традиціями та звичаями регіону.
Зелений	Туристична діяльність на території природних ландшафтів (лісопарків, гідропарків, ботанічних садів) з елементами благоустрою, де існують певні умови для короткотривалого відпочинку, збирання ягід, грибів. Зелений туризм передбачає діяльність, яка проходить в контакт з природою, проживання в таборах чи сільській місцевості, пов'язаний з сільськогосподарськими роботами, знайомство з життям сільських мешканців, пішохідними екскурсіями, вивченням флори і фауни та інше.
Екологічний	Орієнтований на пізнання особливостей природи та культури. Подорожі в місця з відносно недоторканою природою з метою, не порушуючи цілісності екосистем, одержати уяву про природні й культурно-етнографічні особливості даної території, які створюють такі економічні умови, коли охорона природи стає вигідною місцевому населенню.
Зелений	Діяльність сільського населення, що пов'язана з сільським середовищем, сільськими будинками і заняттями, що ставлять до центру уваги природу і людину. Сільський туризм не має шкідливого впливу на оточуюче середовище, на відміну від масового, і у той же час робить істотний внесок у регіональний розвиток. Він дає змогу використовувати існуючий житловий фонд і не вимагає значних інвестиційних витрат.
Фермерський	Спеціалізований вид туризму, що носить екскурсійний характер і передбачає ознайомлення туристів з діяльністю тваринницьких ферм та іншими виробництвами у сільському господарстві.

ського, адже нині відсутня статистика не тільки окремих видів туризму, але і зеленого зокрема. Тому узагальненим поняттям є саме сільський (зелений) туризм.

На нинішньому етапі соціально-економічного розвитку України функціонування сільського (зеленого) туризму наявне майже по всій території країни, але з різним рівнем інтенсивності розвитку.

Аналіз попиту на сільський (зелений) туризм в Україні протягом останніх років засвідчує, що його утворюють такі основні сегменти потенційних споживачів послуг:

– мешканці промислових центрів (віддаючи перевагу такому способу відпочинку через його екологічність);

– молодь до 35 років, яка мешкає у великих містах (частка їх у сумарній кількості туристів складає понад чотири шости);

– корінні мешканці (сприймають такий вид відпочинку як незвичайний, екзотичний);

– цінителі українських народних традицій (через принади сільського способу життя та чистоту довкілля);

– люди з низьким та середнім рівнем доходу (через доступну вартість відпочинку в сільській місцевості) [3].

Узагальнення розпорошених досліджень про сільський (зелений) туризм на Львівщині та визначення перспектив його розвитку на основі різноманітних SWOT-аналізів стверджують:

1) Львівщина володіє значним рекреаційним потенціалом, що зараз є ще мало освоєним і потребує пошуку ефективних стимулів для його раціонального використання у відпочинково-туристичних цілях;

2) розвиток сільського відпочинку стимулює мале підприємництво, важливе для економіки нашої області на сучасному етапі;

3) поширення цього виду туризму вирішує ряд напружених соціальних проблем, таких, наприклад, як безробіття;

4) сільський відпочинок сприяє зміні екологічної свідомості населення і тому здатний відігравати важливу роль у збереженні довкілля;

5) цей вид відпочинку виховує національно-патріотичні почуття.

Сільський (зелений) туризм дає змогу селянам поліпшити фінансово-економічний стан їх та їхніх родин, одержати додаткові кошти для розширення основного виду діяльності – сільськогосподарського виробництва, значною мірою вирішити проблему зростаючого на селі безробіття, використати незадіяні ресурси, а також має культурне, пізнавальне та оздоровчо-рекреаційне значення, що загалом відповідає основним потенційним функціям сільського зеленого туризму як соціально-економічного явища та виду підприємницької діяльності на селі. Тобто ефективність сільського зеленого туризму, його діяльність має широкий соціально-економічний характер.

Львівщина є однією з областей Карпатського регіону, імідж якого з кожним роком все більше популяризується. Кожна з областей Карпатського регіону має свою спеціалізацію в туристичних продуктах (табл. 2). Проаналізовані каталоги туристичних послуг трьох карпатських областей дозволили встановити найбільш поширені туристичні продукти для кожної з областей. Зокрема, на Львівщині популярними є сільські вечорниці та зимові розваги. А для порівняння, в Івано-Франківській і Закарпатській областях поширеними є участь туристів у народних святах і обрядах, відвідування народних умільців, прогулянки на конях.

Забезпечення ефективних організаційно-економічних умов розвитку туризму в регіоні досягається шляхом вирішення задач державної політики в області регулювання регіонального туризму. Від того, наскільки ефективно інтегрована сфера надання комплексу туристичних послуг в економічну систему території, залежить і рівень соціально-економічного розвитку в цілому.

Сукупність завдань в області регулювання регіонального туризму можна розділити на два блоки: організаційні та економічні (табл. 3).

Запропонована схема формування організаційно-економічного механізму управління розвитком сільського (зеленого) туризму в Україні, зокрема і у Львівській області, прослідковується в діяльності всеукраїнського громадського об'єднання – Спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму, її 18 обласних осередків та фінансовій підтримці міжнародних благодійних фондів.

Таблиця 2
Основні види агротуристичних продуктів Львівщини та Карпатського регіону
(за матеріалами каталогів сільського туризму)

№ п/п	Агротуристичні продукти	Львівська область	Івано-Франківська область	Закарпатська область
1.	Національна домашня кухня	++	++	++
2.	Сільські вечорниці з частуванням	++	++	+
3.	Участь у проведенні свят, народних обрядів (весілля, колядки, троїсті музики)	+	++	+
4.	Відвідування народних умільців, домашні музеї	+	++	++
5.	Збір грибів, ягід і їх консервація	++	++	++
6.	Оздоровчі сауни з фіточаями, старовинні рецепти омолодження	+	++	++
7.	Піші туристичні маршрути	+	++	++
8.	Зимові розваги, поїздки на санях	++	++	++
9.	Прогулянки на конях	+	+	++
10.	Ватра та частування	+	++	++

+ – поширені, ++ – досить поширені

**Механізм організаційно-економічних завдань
в сфері сільського (зеленого) туризму (авторська підбірка)**

Організаційний блок	Економічний блок
1. Законодавче регулювання 2. Програмно-цільовий розвиток 3. Визначення форм підтримки ринкової інфраструктури туристичного комплексу 4. Розмежування функцій та повноважень між відомствами 5. Визначення факторів зростання сфери сільського (зеленого) туризму в регіоні 6. Визначення методів моніторингу та контролю розвитку сільського (зеленого) туризму 7. Інтеграція і позиціонування туристичних ресурсів в регіоні 8. Інвентаризація, визначення унікальності, забезпечення якісного обслуговування, привабливості господарств в рамках ОТГ	1. Оцінка економічної ефективності програмно-цільових заходів 2. Оцінка ресурсів і витрат на підтримку ринкової інфраструктури туристичного комплексу в регіоні 3. Реалізація фінансових механізмів підтримки сільського (зеленого) туризму 4. Впорядкування відносин право власності у сфері даних туристичних послуг 5. Стимулювання конкуренції в сфері туристичного бізнесу даного спрямування 6. Ефективне використання туристичного потенціалу

Основні функції Спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму такі:

- стратегічне планування сільського відпочинку в Україні;
- презентація сільського відпочинку на внутрішньому та міжнародному ринках;
- розробка й впровадження громадських стандартів якості;
- забезпечення підготовки кадрів для сільського організації відпочинку;
- рекламно-інформаційне забезпечення;
- разом із місцевими органами самоврядування вирішення питань зайнятості сільського населення, покращення технічної інфраструктури та благоустрою сіл, а також збереження історико-культурної спадщини та довкілля.

Керівництво Спілкою здійснюється Правлінням, яке складається з представників основних сільських відпочинкових регіонів України. Передбачається існування постійної групи Радників, що представлятимуть інституції, які займаються розвитком сільського відпочинку. Всеукраїнська Спілка співпрацює з професіоналами у галузі розвитку сільських територій, організації відпочинку, маркетингу, збереження культурної спадщини й довкілля, класифікації нічліжної бази.

За останні роки на цю тему реалізовано майже 30 проектів [8]. Абсолютна більшість проектів вирішувала проблеми доступу до інформації та популяризації нової сфери відпочинку на селі. Разом з тим сільське населення після участі в роботі семінарів та тренінгів в своїй подальшій діяльності залишалося поза правового поля, не маючи достатнього рівня знань, кваліфікованих рекомендацій, навчальних посібників та відповідного статусу, що не сприяє розвитку сфери відпочинку на селі, як високоякісного туристичного продукту. В такій ситуації незахищеними, окрім сільських господарів, опиняються і їх клієнти. Саме тому діяльність такої організації має опиратись тільки на взаємодію з партнерськими організаціями, які сформуєть дієвий механізм розвитку сільського туризму в регіонах.

Організація має відкриті обласні Центри по всій території України. Львівський обласний Центр сільського туризму як структурна одиниця існує з 1990 року. За цей період Центр організував низку всеукраїнських конференцій з сільського туризму та реалізував міжнародні проекти

з розвитку сільського та екологічного туризму в Карпатському регіоні. Створені і функціонують осередки сільського туризму в Сколівському, Дрогобицькому, Жовківському, Турківському, Миколаївському та Золочівському районах Львівської області. В області спільно з Управлінням туризму і курортів Львівської обласної державної адміністрації створено реєстр садиб сільського туризму та видано каталоги сільського туризму за окремими районами. Серед пріоритетних напрямів розвитку: створення кластерів сільського туризму, формування міжнародного центру з сільського туризму та забезпечення функціонування маркетингової агенції з сільського туризму. За останні 2 роки створено 2 кластери – агротуристичний «ГорбоГори» в Пустомитівському районі і кластер гірського сільського туризму «Бойківські газди» у Сколівському районі.

При Центрі сільського туризму з літнього сезону 2018 року функціонує маркетингова агенція з промоції і реалізації послуг сільського туризму в області.

Як бачимо, механізм управління є, та сільське населення й надалі не відчуває розвитку сільського (зеленого) туризму в окремих ОТГ.

Проведені дослідження з розвитку організаційно-економічного механізму розвитку зеленого (сільського) туризму Львівщини дозволили виробити ряд науково-практичних рекомендацій, використання яких дозволить істотно поліпшити становище в даній сфері.

1. Виявлено та обґрунтовано ряд факторів, які перешкоджають розвитку сільського (зеленого) туризму:

- недостатній розвиток туристичної інфраструктури в регіоні;
- недостатнє усвідомлення туристичного потенціалу та його впливу на регіональну економіку;
- низька інвестиційна і ділова активність сільського населення в регіоні при організації туристичних програм і проектів, реалізація яких здатна залучити українських і зарубіжних туристів;
- дефіцит кваліфікованих кадрів в сфері сільського (зеленого) туризму;
- незадовільний рівень менеджменту і маркетингу в туристичному бізнесі Львівщини загалом, низька ефективність систем просування туристичних продуктів на ринок.

З урахуванням вищевикладених положень необхідно констатувати той факт, що для по-

дальшого успішного розвитку сільського (зеленого) туризму Львівщини в даний час необхідно докласти зусиль щодо вдосконалення організаційно-економічного механізму розвитку даного виду туризму. Даний механізм доцільно вдосконалювати на різних рівнях управління – від центральної влади до місцевих громад та навчальних закладів.

1. На рівні обласної державної адміністрації Львівської області:

– підтримувати розвиток сільського (зеленого) туризму і створювати сприятливі умови для залучення інвестицій;

– сформувати комунікаційну політику і активізувати масштабні рекламні-іміджеві компанії з просування регіональних проєктів, програм, заходів серед сільського населення;

– сприяти обміну досвідом успішного розвитку сільського (зеленого) туризму Львівщини в інших регіонах України та за кордоном в рамках конференцій, форумів, нарад за підтримки органів державної влади та ділового співтовариства.

2. Навчальним закладам і науковим центрам:

– удосконалювати навчальні програми підготовки кадрів для сфери туризму, акцентувати увагу на можливостях розвитку сільського (зеленого) туризму в регіоні;

– при підготовці кадрів враховувати регіональну специфіку ринку послуг сільського (зеленого) туризму;

– організувати систему досліджень і розробок на регіональному ринку послуг сільського (зеленого) туризму для виявлення туристичного потенціалу сільської місцевості Львівщини, створення та ефективного просування нових туристичних продуктів, впровадження нових технологій в даному виді туризму.

– сприяти розвитку міжкультурних, міжрегіональних, міждержавних комунікацій та обмінів.

3. Діловому співтовариству:

– підвищувати конкурентоспроможність регіонального туристичного бізнесу сільських територій на внутрішньому та зовнішньому ринках.

– активізувати участь в реалізації туристичних проєктів на основі розвитку державно-приватного партнерства.

У Львівському регіоні увага приділяється маркетинговій діяльності в галузі сільського туризму. Даним напрямком займається консультативно-маркетингової агенція при Львівському

обласному Центрі сприяння розвитку сільського зеленого туризму [9]. Її було створено в 2001 році в рамках проєкту, фінансованого Посольством США в Україні. Ця агенція забезпечує інформаційно-консультативну підтримку господарів та організаторів сільського туризму. Саме вона має забезпечити ланцюговий зв'язок вище перелічених органів управління розвитком зеленого (сільського) туризму Львівщини. Адже маркетинг – це комунікаційний зв'язок усіх ланок ринку, в даному випадку ринку зеленого (сільського) туризму. Тобто усі заходи, які відбуваються в рамках представленої механізму управління розвитком сільського (зеленого) туризму Львівщини, повинні мати системний та постійний характер, забезпечувати багатосторонні зв'язки з усіма суб'єктами даного процесу. Таким чином, сільське населення активізується, виявить бажання співпрацювати в сфері сільського (зеленого) туризму, і регіон отримає нові можливості економічного зростання.

Висновки і пропозиції. Без сумніву, Львівщина має неабиякі перспективи для розвитку зеленого туризму. Сільський зелений туризм у майбутньому буде ефективно впливати на економічний розвиток в об'єднаних територіальних громадах. Йдеться як про збільшення грошових потоків до території, так і про зростання зайнятості населення й покращення середовища для життя. Лише тоді будуть хороші інвестиції в інфраструктуру, дороги та комунікації, коли ми покажемо чого варті усі туристично-рекреаційні ресурси Львівщини.

Потрібно систематизувати існуючі перспективи туризму, види мікро, малого та середнього бізнесу, способи розвитку сільського (зеленого) туризму, фінансування проєктів з розвитку територій та вливання інвестицій у розвиток ОТГ; постійно моніторити особливості сільського (зеленого) туризму, визначати умови ведення діяльності в даному виді туризмі в ОТГ та вигоди, які отримує від зеленого туризму як область, так і сам турист.

Збалансований та ефективний розвиток зеленого туризму дасть можливість стрімкого розвитку об'єднаних територіальних громад Львівщини. Економічний розвиток регіону повинен опиратися на внутрішній потенціал сільських територій, тому одним із перших кроків має бути інвентаризація, визначення своєї унікальності, забезпечення якісного обслуговування, привабливості кожного господарства.

Список літератури:

1. Андреева Н., Нейдоймінов С., Дишловий І. Сучасна організація аграрного туризму в Україні як перспективний напрямок розвитку сільських територій. *Економіст*. 2011. № 7. С. 25–28.
2. Біль М., Третяк Г., Крайник О. Механізм державного управління туристичною галуззю (регіональний аспект): наук. розробка. Київ : НАДУ, 2009. С. 40.
3. Гаман П.І. Державне регулювання розвитку рекреаційної сфери Карпатського регіону України : автореф. дис. д-ра наук з держ. упр. : 25.00.02. Рада по вивч. продукт. сил України НАН України. Київ, 2009. С. 40.
4. Гловацька В. Особливості розвитку сільського зеленого туризму як підприємницької діяльності. *Інноваційна економіка*. 2010. № 16. С. 45–48.
5. Горішевський П.В. Сільський зелений туризм: організація надання гостинності. Івано-Франківськ : Місто НВ, 2003. С. 148.
6. Дарчук В. Формування стратегічних основ розвитку сільського (зеленого) туризму в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук. Донецьк, 2014. С. 21.
7. Кулік А.В. Оцінка ключових факторів успіху підприємств сільського (зеленого) туризму. *Економіка і регіон*. 2012. № 4. С. 80–82.
8. Офіційний сайт Громадської організації «Спілка сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні». Електронний ресурс. URL: https://www.greentour.com.ua/statut/pologennya_pro_logo (дата звернення: 25.03.2020).
9. Офіційний сайт Львівської обласної державної адміністрації. URL: <https://loda.gov.ua/> (дата звернення: 19.03.2020).

References:

1. Andreeva, N., Neydominov, S., & Dyshlovyi, I. Modern organization of agrarian tourism in Ukraine as a promising direction of rural development. *Economist*. 2011. № 7. P. 25–28.
2. Bol, M., Tretyak, G., & Kraynik, O. Mechanism of state management of the tourism industry (regional aspect): Sciences. development. Kiev: NADU, 2009. P. 40.
3. Gaman, P.I. State regulation of the development of the recreational sphere of the Carpathian region of Ukraine: author. diss. doctor of science in civil engineering. Date: 25.00.02. Council for the study. product. forces of Ukraine NAS of Ukraine. Kiev, 2009. P. 40.
4. Glovatska, V. Features of the development of rural green tourism as an entrepreneurial activity. *Innovative economy*. 2010. № 16. P. 45–48.
5. Gorishevsky, P.V. Rural green tourism: hospitality organization. Ivano-Frankivsk: City of NV, 2003. P. 148.
6. Darchuk, V. Formation of strategic bases for the development of rural (green) tourism in Ukraine: abstract. dis. for the sciences. degree of cand. econom. of sciences. Donetsk, 2014. P. 21.
7. Kulik, A.V. Assessment of key success factors for rural (green) tourism enterprises. *Economy and region*. 2012. № 4. P. 80–82.
8. Official site of the NGO «Union for promoting rural green tourism in Ukraine». Electronic resource. URL: https://www.greentour.com.ua/statut/pologennya_pro_logo (accessed 25.03.2020).
9. Official site of the Lviv Regional State Administration. URL: <https://loda.gov.ua/> (accessed 19.03.2020).